

من وهما ناكه دابطه اخلاص واعتقاد و ارادت و محبتى كذا ين فغيره نسبت بخانمان
خارجكان قدس الله تعالى انواجه و واقع است بركت نظر ایشان بوده باشد
و اميد ميدارم كه بمن همين رباط در زمين حجتان و خلاصان ایشان مشهور
كردم بته و جوده و چون به بيشابور رسيد انك بواسطه حرارت هوا و خورده
میان نا خواب سختي ميكند شسته است و في الجمله فمقرى بهر عينيها راه با فربوده
ديوان مؤلانا جلال الدين رومى را قدس سره بنقل كنده اند اين ايات بر آمده
شعر رويدا عاشقان حق باقبال بدلمحى **ع** ملك با شيد همچوزه

لسوى رب سعادى **ع** مبارك باذنان اين ره توفيق و امان الله **ع**
به شهرى و هجرى و پهرى و شقى كه بسودى **ع** و از اجناس مکتوب و بختار
فرستاده اند با تم سجان نوشته شد اين مکتوب در روزى كه پيون آمده شد بود
از نشابور حجت و ساير بلاد مسلمين على الافات و الخافات و آن روز يازدهم بود از
جمادى سنه اثنى عشر و عشرين و ثمانمائه در حال صحت و سلامت و رفاهيت و وقوع
تمام فضايل شانهى محكمه اشارات و بشارت كان رسول الله صلى الله عليه
و سلم ليسوق يعدي من النبوة الا المبتدئين براه المؤمنين او بركى له و هذا حديث
متفق على صحته **نظم** يا نبي الهدى حديثك غوثى **ع** واعتصم بها بكولها
و چون در كنف صحت و سلامت و رفاهيت بگه مجتزمه رسيد انوار كان چ تمام
كز انده انباشان را عرض نمايى شاه است چنانكه طواف و دعاء در دعماى كرده اند

كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يتقال
ولا يتغير بغيره صلى الله عليه وسلم قال
ميكرفت مثل انك از الفاظ معاني اخذ
مكروه اند اما نظير ميگردد كه بنوعى
راشورده اشقيتيا كه عرب مضوجا نورا
شوه دارند
بيگفت رسول خداى صلى الله عليه وسلم
كه ما فرمود ان من شرد ليكن بكتات ماند
كه مورخ اولاد دينه باوى نمايى
از داوى وان صحتى است كه بر صحت وى
انفاق است **ع**

در انجا

و از انجا منوجه مدينه شده اند و دنياه اخصاب را طلبيه اند و ملا فرموده كه
بسم الله الرحمن الرحيم **ع** ان سيد الطائفة اجييد قدس الله تعالى سره في صفة
بهر نسبت التاسع عشر من ذى الحجة سنة اثنى عشر و عشرين و ثمانمائه عن انصافنا
من مكة المباركة لادها الله تعالى تكريما و بركة و بختن ليد مع الرب و انابن القوم
و اليقظة فقال رضوان الله تعالى في زيارت و بشارته القصد مغبول فحفظت هذه
الكلمة و سررت بها ثم استنبقت من الحالة الواقعة بين التورم و اليقظة و الحمد
على ذلك و بعد ان كلمات ديكن هتم بيمارنى عربى املا فرمودند كه ترجمه آن اين
ميشود كه اين كلمه واحده كان سيد الطائفة قدس سره واقع شد كليات جامعه
نامه و بشارت بكت شمله عامته ما را و اولاد ما را و اخواب و حاضر و غايب ما را
زياد كند فقه ما درين مشاعر عظامه و اذعيه كرده شد بهر موقفت و مقام و صانع
دينى و دنيوى همه بود و آن فند به مقتضاي اين بشارت مفرقون بقبول و الحمد
سبحانك سيدنا يا مبارك يا و فغنه و بكتا في بريد و روز چهارشنبه بيست
بمدينه رسيد اند و حضرت رسالت صلى الله عليه وسلم شريفها يافته و آن
مسوده املا را طلبيه اند كه تا بران زيادت كنند چون مطالعه كرده اند كه بيشه
و زيادت نوشته اند و در و پنجشنبه بخوار رحمت خو بسنه اند مولانا شمس الدين
فنا رومى و اهل مدينه و قافله بريشان نما كرده اند و شب جمعه بدل منزل
مبارك شروع فرموده اند در جوارقه شريفه امير المؤمنين عباس رضوان الله

من اين مدينه تا اين حد قدس سره و ديگر
روز شنبه روز دومى است و بشارت كرده اند
و وقت اركشون با انكه ما را كه در بكتا
بكتا و بكتا و بكتا و بكتا و بكتا
مزينم من در بيان خواب و بشارت
زيارت و بشارت خدك كه حج بنويست
داشتم روى شادمانه كشم ميلازه ميلازيم
حائى كه بيان خواب و بشارت كرده
روداد **ع**

بس ستايش خدای باله ستايش اله اذ
نقصان كه بروى آثار خرم ترست كوروم
در مقابلتم وى افتد و كفايت زيارت
تم كى كند **ع**